

1. Cesty dál vedou (Smolaři / Cat Stevens)

1. C
Chtěla bych znát, kudy dál vedou,
 $F G C$
dál, cesty dál vedou,
teď jenom vím, že po jedné jdu s tebou,
 $F G C$
dál cestou jdu s tebou.

- R:** [$F C F C$]
[: Nesmíš mě ztratit, nechat mě stát
 $F C Dmi G$
nebo snad svázat a pak mi lhát,
 $F C F C$
že jdem tou správnou, nejlepší z cest,
 $Dmi G C Ami Dmi$
tou, která má mě vést, která má mě vést
 $G C$
prý až domů k nám. :]

2. Že nevidím svět, světem musím jít s tebou,
dál musím jít s tebou,
mám ještě cit a slyším, jak stromy kvetou,
dál slyším, jak kvetou.

- R:** [: Kdybych měla ztratit poslední, co mám,
o jedno tě prosím: nevod' mě k nám,
pak můžeš mi zmizet a „sbohem“ dát,
já budu říkat „díků“, budu říkat „díků“,
na prázdný svět se smát. :]

- *** $D G$
Prošli jsme zadními vrátky,
 $D G$
já neprohrála, teď to vím,
 $D G$
cesty mě přivedly zpátky,
 $D G F$
v nose mě štípe zas dým.

3. Teď dávám díky za to, že jsem šla s tebou,
díků, že jsem šla s tebou,
teď dobře vím, kudy dál vedou,
dál, cesty dál vedou,
 $F G C$
[: dál, cesty dál vedou ... :]

2. Cesta (Smolaři)

1. $C Ami$
Můj kraj až mlha zacloní a z našich chat pak do údolí padá dým,
 $Dmi G C C/H Ami$
pak suchým listím vůně vody, suchou travou, kdo z vás to ví,
 $Dmi G C$
podzimem náš Zlatý potok provoní.

- R:** $Dmi G$
V kraji s černým lesem, bílou skálou,
 $C C/H Ami$
modrým nebem s hvězdou stálou,
 $Dmi G C$
krajem tím se cestou známou toulám rád,
 $Dmi G$
jak koník s hlavou nespoutanou
 $C C/H Ami$
v létě, v zimě hebkou travou
 $Dmi G C$ [: $Dmi G C C/H Ami Dmi G C$:]
k cestě své v údolí pospíchám.

2. K cestě své z kořenů stromů rychle až na pokraj lomu pospí-
chám,
pak cesta dál mě vede srázem, klekám, svou tvář kladu na
zem,
dím, že jak ten lom jsem zůstal dál.

- R:**
 $Dmi G C$

R:

3. Chudák kluk (Smolaři)

1. $D A D A D A G A$
Já vím, že mě má rád, já vím, že nemůže spát,
 $D A D A G A D A(D^7)$
kolikrát pod okny stál, snad vítr z plachet mou lásku svál.

2. Možná, snad kdyby dal znát, že o jinou by dívku chtěl stát,
tak já měla bych strach, pak nocí by mě provázel v snách.

- R:** $G D$
Kdyby věděl, jak mě s vyznáváním nudí,
 $G D$
nevím, jak mu říct, aby šel o dům dál,
 $G D$
jeho pohled mě už hezkou chvíli studí,
 $G A$
že má jeden rád, druhý ne, to se stává.

3.=1.

R:

4. Tak já prosím teď vás: předejte mu ode mně vzkaz,
řádek pár chci mu teď psát, nic naplat, chci mu „sbohem“
svý dát.

4. Černý pramen (Smolaři)

1. Ten černý pramen vlasů tvých já chci zas držet v rukách svých
a slyšet, co v něm vítr vypráví,
jak voní zrána lesní mech, tak rychle, honem, samej spěch,
ať stihnu ještě expres východní.
2. Po pěti letech, Bože můj, já držím v ruce dopis tvůj
a vím jen, kdy a kde tě čekat mám,
však se svou tváří nevinnou musíš se smířit s pravdou tou,
že láska má už tobě nepatří.
3. Jen mlč, už dál nic neříkej, můj svět je jinej, není zlej,
cestou svou má každé právo jít,
až najdeš jednu z pravejch cest, ke štěstí tou pak dej se
vést
a jen hlas svého srdce poslouchej.
4. Já slyším tvého srdce hlas, není slyšet kromě nás,
říká, ať vlak u nás nestaví,
vidím tě na zápraží stát, pak mizíš v dálce, je to tak,
že vlak v týchle stanici nestaví,
že vlak v týchle stanici nestaví ...

5. Černá stuha (Smolaři / Kris Kristofferson)

1. Černá stuha v rukou tvých snad ti jistou šanci dá,
prý až se čas navrátí, že se srdce vzatý vdá.
2. Dny jak mračna plynou v dál, co se stalo - nečekals',
že tvý řeči s láskou tou skončí planou odezvou.
- R: Dírou v kapse předstíráš, že ji stále prázdnou máš,
milá dívko, smíte znát, ne k vám, k penězům začal plát.
3. Každá ví už, co jsi zač - podvodník, falešnej hráč,
vždyť láska má svůj jízdni řád, můžeš jen odjet, sbohem
dát.
- R:
4.=3.

6. Dlouhán (Smolaři)

1. Z okna se dívám a často snívám
o něm, co k nám jezdívá,
má postoj paví, pohledem svádí
a vůbec si mě nevšímá.
- R1: Říkej' mu Dlouhán, já blázen koumám,
jak si ho získat, kdo to ví,
prý je to hříčkou, však se svou výškou
mě přehlíží jak okolí.
2. Zítra nad ránem s mým tajným plánem
před naším domem budu stát,
však přes mé plány v botách mé mámy
mám čísel jen sto padesát.
- R2: Říkej' mu Dlouhán, já blázen koumám,
a nohy vodou zalévám,
v obálce psaní, v něm tajné přání
Ježíšku poštou posílám.
3. Až budu větší, jistě moudřejší,
kluk dlouhán musí mě mít rád,
s panenkou spávám, všem klukům mávám,
o něm teď nechám si jen zdát.
- R2: + Ježíšku poštou posílám ...

7. Hosté (Smolaři)

1. Prátele vítám, stromy, řeku, slunce, ptáky pozvu dál,
„dobrý den,“ říkám, těmhle kamarádům já vždy otvírám,
dejte jaro do mých dnů, já měla pár příma snů,
na jeden z nich si vzpomínám: s vámi jít na dlouhý flám.
- R1: A jít zeleným úbočím až tam, kde známí tě pozdraví,
a dál, dokud dech postačí, kde čas i tebe zastaví.
2. Na prahu stojím, lodi jen tak v moři já se podobám,
na zvonek zvoním ze vzteku, že se mi ten zvuk snad jenom
zdál,
jak tady dlouho čekat mám, zima je dlouhá, povídám,
vždyť žádný z hostů nejde dál, já vím, každý za své vzal.
- R2: Teď znáš, proč dávno nepláčem vždy, když karta se otočí,
nám všem život dál utíká pod zamračeným obočím.
- R2:

8. Hráč (Smolaři / Bill Anderson)

1. Když sám si někdy vyjdu ven, tak harmoniku v rukou mám,
já noty nikdy neviděl, jen houslový klíč v pěti řádcích znám,
tím klíčem dveře k trylkům sobě vodemykám
a říkám si: tak neboj se a vejdi dál,
neměj strach, že někdo by se ti tady smál,
tak do ruky vem foukačku a hraj nám.
2. Já tuhle jednou vlakem jel, že bylo plno, vagón se jen třás',
já hned harmoniku z kapsy ven a čísi zvuky z ní se začly krást,
tu někdo zatáh' za brzdu, jak se to mohle stát,
já opustil jsem rychle vagón, po náspu jsem pad',
než jsem se probral z údivu, vlak v pohybu už byl,
jen lidi z voken volali: tam hraj dál!
- R: Až dohraješ, pak světem v let se dej jako pták,
ať dohoniš vlak, co jsi z něj jak cukrář vypad',
až naskočíš, tak foukačku dej, odkud jsi ji vzal
a ať tě nenapadne, abys hrál dál.
3. Vlak je pryč, já sedím tu, po každý ruce jednu kolej mám,
proč dneska nejde lidem hrát, teď potichoučku sám sebe se ptám,
já záhy nato zahrál jsem, živej jsem vyváz',
když hrůzou padající strom mně málem zlomil vaz,
já zahodil jsem nástroj ten, teď mám už jinej sen,
[: jdu světem a pro sebe si broukám. :]

9. Holka v sukni červený (Smolaři / Shel Silverstein)

1. Ráno bylo modrý, on sekeru si vzal,
cestou v louce zelený on k lesu pospíchal,
kde první stromy stojí ve větve spletený,
sedla jsem si na kraj lesa v sukni červený.
- R: A já teď stále zpívám, o tom ránu často snívám,
o tom ránu s rosou studenou,
dávno, dávno, dávno pryč je tohle ráno,
kdy mě sevřel do dlaní v tý sukni červený.
2. Nejdřív se mě zeptal, proč jsem tak samotná,
kde jsem tu krásu pobrala, že se mu to snad zdá,
proč na maliny nesu si košík proutěný,
proč je jdu sbírat samotná a v sukni červený.
- R: On do pařezu zasek' si svoji sekeru,
řek': klidně puš' ten koš, já ho pak seberu,
potom ležel vedle nás na trávě zelený,
maliny klidně zrály dál a den byl nádherný.
- R: + kdy mě sevřel do dlaní v tý sukni červený ...

10. Klíček (Smolaři / Jan Nedvěd)

1. Jak začal bych, to nevím sám, snad vo tom, co dělám:
já hlídám veksl na dráze, ten zatracenej krám,
to stačí jenom přehodit, počkat, potom zpět,
a přesto tahle maličkost změnila můj svět.
2. To jednou telegrafní dráty klepaly zprávu pro mě jen:
Jeannie, to je ženě můj, se narodil kluk minulej den,
čekej, klepal telegraf, za tři dny jsem doma zpět,
já s chutí byl bych políbil těch pár prostějch vět.
3. A poprvé já v životě pil jak houba snad,
až zpítej dole u vekslu jsem třetí den pak pad',
a jen minuta mi zbejvala do vlaku, co měl jet
s mojí Jeannie a s maličkým sem k nám domů zpět.
4. Už houkal dole za mostem, bože, já byl rád,
jak asi bude vypadat a jak se bude smát,
radši jsem šel veksl přehodit hned, je to tak líp,
von nešel, já tam, proklatě, začal strašně klít.
5. Ta kolej totiž mimo veksl můj vedla naslepo,
už krev se v dlaních vobjeví a kola zaklepou,
„stůj,“ já volám, „prosím, stůj,“ vlak nic, hučí klidně dál,
pak v rychlosti se zastavil a jen pišfala řve dál.
- Rec: Já na veksl se podíval blíž, ještě blíž,
šáh' jsem do kapsy a vyndal malej vyhýbkářskej klíč ...

11. Kouř v údolí (Smolaři)

1. Já každý večer na zápraží sedám
a v údolí kouř vlaku vyhlížím,
[: už týden sedím tak, čas trávím všelijak
a na dně kapsy v horách štěstí hledám. :]
2. Já ve snu viděl ve svých rukách zlato,
tak šel jsem do hor trochu si ho vzít,
[: hledal jsem všude snad a osud akorát
mně nabídnul jen kamení a bláto. :]
3. Čekáš marně, do vlaku dnes sedám,
ty možná, že kouř vlaku vyhlížíš,
[: já dál tě nechci mást, čas láskou svou ti krást,
já svoje srdce tvojí lásce nedám. :]
4. Ty v městě žiješ a já vlastně nevím,
jestli na mě čekáš a jak mě přivítáš,
[: osud mě zamotal, já nemůžu už dál,
tak nad propastí tady v horách stojím. :]

12. Návrat (Smolaři)

1. Dmi C
Co vlaků denně zazní starou roklí,
 Dmi C
co vlaků veze cizí lidi dál,
 Dmi C
jen my tu s bráchou stojíme jak zmoklí,
 Dmi G
už za pár minut táta zamává.
2. A tak tiše sbírám síly pro svůj úsměv,
ten rok, co táta se štěstím si hrál,
byl pro nás trochu hořký písně nápěv
a my doufali, že vrátí se jak král.
- R: F C
 F C
Falešná však byla karta, táto,
 F C
a křivej parťák, co ti ji namíchal,
 F C
je smutnej train a na peróně bláto,
 F C
vstříc ti jdem jen já s bráchou.
3. Tak netrap se, že svět ti dal jen vrásky,
a nezoufej, žes' nedokázal víc,
že nevyšly ti zatím všechny sázky,
to pro tvý kluky neznamená nic.
4. Vem čert ty vlaky, nech je plavat, táto,
jseš doma, kde tě každej dobře zná,
ta cesta nikdy nebude stát za to,
a tady tě má brácha rád i já.
- R: F C
+ vstříc ti jdem jen já s bráchou ...

13. Optimistická (Smolaři)

1. F^{maj7} C
Autobus zmizel za zatáčkou
 F^{maj7} C
a vítr ticho v drátech protíná,
 F^{maj7} C
stojíme sami před zastávkovou značkou,
 F G
za týdnů pár podzím stromy ostříhá.
- R: C G C
 G C
Ta chajda u cesty, kde staré lípy voní,
 F G C Ami
sem jezdíváme my, co máme rádi svět,
 F G F G
až jednou naše srdce pod tíhou vzpomínek se skloní,
kolik nám bude let, to naše ústa zatají.
2. Tu cestu z kamení, co odmalička s bráchou znám,
dva páry nohou vždycky pokoří,
s kytarou v ruce si šlapem cestou stále dál
a lidská zloba není naší překážkou.
- R:
3. Pak přijde den, jeden z nejsmutnějších dnů,
kdy městský autobus bude jezdit až sem k nám,
město dál roste a polyká místa snů,
a nikdo nevnímá, že starý strom tu kdysi stál.
- R:

14. O tobě prý se povídá (Smolaři)

1. A D E A D E A
O tobě prý se povídá, tak o mně už se povídá,
 D E A D E A
ta holka se už sotva vdá, o tom, že se už sotva vdám,
 D A D
čtvrt stovky je jí pryč, čas vzal si dlouhej bič,
 A E $F^{\#mi}$ D A E A
prásk' do bot, to se povídá, ta holka už se sotva vdá.
2. Proč stále doma sedává, proč stále doma sedává,
soused susedky se dnes ptá, sused susedky se dnes ptá,
nad tou záhadou vznik' veliký otazník,
odpovědi se nedostává, ta holka už se sotva vdá.
3. S úsměvem v tváři přiznávám,
tu věc prozradím jenom vám,
jen ať se povídá, že už se sotva vdá,
máme se rádi, to vím já, máme se rádi, to vím já.

15. Píseň pro každého (Smolaři)

1. D
Když chcete, tak my rádi zahrajem vám
 A D
to, co každej zpívá, ať je s partou či sám,
 G D
ten nápěv je prostej, zní jak slabounkej tón,
 A D
co zpívá si ptáček i kostelní zvon.
2. Až k němu pak dojdem, tak zpívejte též,
my můžem to zopáknout, kolikrát chceš,
a když víčka ti padnou, zkrátka nemůžeš bdít,
tak sbal si svý věci a běž někam snít.
- R: D G D
 A D
Tohle já znám, proto teď zpívám,
zpívám ten tón pro každého z vás,
 G D
já vím, je hrozný bejt sám a sám dál žít,
 A D
tak řekni sám, takhle zaživa shnit.
3. Až odejdem odsud, ať píseň dál zní,
vždyť život jde snadnějc jedině s ní,
a když život je bídnej, jak břitva vostrej,
kytaru vezmi, tuhle píseň si hrej.
4. Když holka ti zdrhne, zas jinou měj rád
a špatnýho kámoše rychle se zbav,
potom si řekni: ten život není tak zlej,
on není tak špatnej, on je docela fajn.
- R:
- R: D A D
+ tak řekni sám, takhle zaživa shnit ...

16. Podzimní zpráva (Smolaři)

1. Nedej se opít vzduchem léta, nedej se opít vzduchem léta,
když s větrem vůni roznáší, když s větrem vůni roznáší,
obláček v oblak slunce vplétá, obláček v oblak slunce vplétá,
zprávu nám listí přináší, zprávu nám listí přináší.
2. Tu zprávu lesům, vodám, stráním, tu zprávu lesům, vodám,
stráním,
jak mají létu sbohem dát, jak mají létu sbohem dát,
všem dobrým lidem aspoň přání, všem dobrým lidem aspoň
přání
nechat si jen o létu zdát, nechat si jen o létu zdát.
3. Laj la laj ...
4. Já, malíř Podzim, jsem tu zpátky, ty, malíř Podzim, jsi tu
zpátky,
v korunách stromů plátno mám, v korunách stromů plátno
máš,
já musím spěchat, čas mám krátký, ty musíš spěchat, čas máš
krátký,
než řekne Zima: „Jsem tu pán,“ než řekne Zima: „Jsem tu
pán.“
5. „Jsem tu pán,“ řekne Zima bílá, „jsem tu pán,“ řekne Zima
bílá,
konec je s malováním tvým, konec je s malováním mým,
z barev tvých jenom špína zbývá, z barev mých jenom špína
zbývá,
tvé plátno sněhem rozpíjím, mé plátno sněhem rozpíjíš.

6.=3.

7.=3.

17. Stejně dny (Smolaři)

1. Všechny dny stejný jsou, první jako pátý,
ty dva, co nám zbejvaj', akorát tak zkrátí nudu, bídně ulezou,
pátý den máš plán, jak máš strávit víkend,
kapsy obrátíš a beznadějně řekneš: беру за týден.
- R: První den z těch dvou začíná u silnice, na který klekneš a máváš
a nadáváš na počasí a taky na stále ještě bídnéj stop,
odpoledne je čas proti tobě, otáčíš a zpátky domů chvátáš,
vztek svůj chladiš nadávkama, protože jsi ještě u silnice zmok'.
2. Teď jseš doma sám, než rodiče se vrátí,
cigaretu zapálíš si, vyvětráš, abysi na večer měl klid,
večer usínáš, myšlenky v hlavě pálí,
zítra začíná ti z pěti nudných zas tvůj první den.
- R: První den z těch pěti začíná ve městě, na který si zanáda-
váš,
odpoledne z věcí, co máš koupit, kvůli frontám koupíš jenom
půl,
a když doma dveře zaklapnou, pak zjistíš: i to se někdy stává,
že od prasklý vody v kuchyni ti plave kredenc, židle, gauč i
stůl.
- *: Všechny dny stejný jsou, všechny dny stejný jsou ...

18. Stopařka (Smolaři)

1. Na nebi padá hvězda, co nemá stání,
myslet si přání, co se nevyplní,
silnice dýchá tmou a mě bez přestání
auta míjí a já mávám.
2. Zavřel jsi dům místo přivítání,
v očích mám sůl, vzpomínky pálí,
život jde dál jak cesta do dále,
na který stojím a dál mávám.
3. Svou hlavu do dlaní, utišit plác,
marné je čekání, vemte mě, prosím vás,
vemte mě domů, dnes chci se smát
smíchem, co nebaví mě ani vás.

19. Ty, já a strom (Smolaři)

1. Já žil jsem jednou v horách jak sám pes dlouho let,
já mluvit skoro zapomněl, však cit mé srdce hnět',
já k jídlu lesní plody měl a proklínal jsem svět,
až jednou oko dopřálo mně dívku uvidět.
2. „Buď zdrav, můj starý sousede, já žiju v údolí,“
„mě Pepou doma pokřtili“, „a mě zas Rosa Lee“,
on polknul nějak naprázdno - já myslel na věno,
řek': „Dovol, abych ti směl říkat krásná Růženo.“
3. My podepsali lásku svou do kůry stromový,
do srdcí jsme pak vyryli jméno svý, jméno tvý
a přísahali na lásku, že musí potrvat,
jak tenhle javor stoletý na pláni bude stát.
4. Pak záhy zprávu šeptalo si celé okolí,
že přijdou páni s přístroji a stromy popílí,
prý u pramene Chopper prý jim pila bude stát,
díků zatracenejm projektům i ten náš javor pad'.
5. Teď žiju zase v horách, Růžena ve městě,
má nejmiň osm dětí a balík ve vestě,
vzal si ji ten stařeček, co nemá žádnéj sil,
co za svý těžký prachy u nás pilu postavil.

20. Tulák po hvězdách (Smolaři)

1. D
Nad hlavou svět večer, když usínám,
 G
z mapy „svět“ ke mně slét' sen, už nic nevnímám,
 A D
pojedu tam, kde minulou noc nikdo nebyl.
2. Jedu jen tak, třeba bez placení,
výhodu mám, zmizím bez loučení,
nemějte strach, však já vrátím ze zpátky zas domů.

R: E
Zvuk moře znám i věčný stín,
 G A D
slunce pálí, žízním, nemám co jíst,
 E
výška i pád na mě lepší se dál,
 G A
vsak já vrátím se k vám z toulek po hvězdách.

3. Za jednu noc já obletím svět,
mít tak tu moc, tak vezmu vás hned
a všude se ptám a hledám pár stejných snů.

R:

4.=1.

21. Za kamarády (Smolaři)

1. D^{maj7} G D
Sedím, už nemám komu psát,
 D^{maj7} G D
hosté už odešli, gramofon přestal hrát,
 D^{maj7} G D
jak tráva na lukách si připadám,
 D^{maj7} G D
s jarem já začnu žít, pak uvadám.

R: A
Tak tu sedím a dál jen mávám
 G D
do tmy vlakům prchavým,
 A
čas mé kamarády odvál,
 G A
zbylo po nich jen vzpomínek pár jak z vlaku dým.

- *: A D G
Však já vím, že všechny zlé dny přejdou,
 A D G
kamarádi z fotek, co se do alba vejdou,
 A D G A D
v to věřím já, že snad se sejdou za kolejí.

2. Sedím jak před lety s hlavou skloněnou,
nad stolkem s ubrusem a sklenkou rozlitou,
v koutkách mně zacuká, chce se mi smát,
slzy mně osuší, když tuláckej song slyším hrát.

R:

*:

*:

2.	Smolaři	Cesta	1
1.	Smolaři / Cat Stevens	Cesty dál vedou	1
5.	Smolaři / Kris Kristofferson	Černá stuha	2
4.	Smolaři	Černý pramen	2
6.	Smolaři	Dlouhán	2
9.	Smolaři / Shel Silverstein	Holka v sukni červený	3
7.	Smolaři	Hosté	2
8.	Smolaři / Bill Anderson	Hráč	3
3.	Smolaři	Chudák kluk	1
10.	Smolaři / Jan Nedvěd	Klíček	3
11.	Smolaři	Kouř v údolí	3
12.	Smolaři	Návrat	4
13.	Smolaři	Optimistická	4
14.	Smolaři	O tobě prý se povídá	4
15.	Smolaři	Píseň pro každého	4
16.	Smolaři	Podzimní zpráva	5
17.	Smolaři	Stejně dny	5
18.	Smolaři	Stopařka	5
20.	Smolaři	Tulák po hvězdách	6
19.	Smolaři	Ty, já a strom	5
21.	Smolaři	Za kamarády	6